

DECIZIE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Burlacu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea salariului împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2014, prin care a fost restituit apelul depus de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova Oxana Reaboi împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți din 31 ianuarie 2014 și remise cererea de apel cu toate documentele anexate

constată:

La 23 septembrie 2013 Sergiu Burlacu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la încasarea salariului.

În motivarea acțiunii a indicat că activează în calitate de ofițer de urmărire penală din cadrul Direcției Regionale „Nord” al Departamentului Poliției de Frontieră MAI RM.

Menționează că din luna aprilie 2011 până în luna martie 2013 a activat în calitate de ofițer de urmărire penală al Comisariatului Poliției de Transport Bălți al Direcției Poliției Transporturi DP MAI, subdiviziune, lichidată de facto la 05 martie 2013.

Invocă că procesul de lichidare a subdiviziunii, în care a activat, a derulat cu încălcarea prevederilor art. 88 Codul muncii.

Relatează că la 25 iunie 2013, doar după depunerea cererii în DPF MAI, a fost emis ordinul nr. 265 ef. cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu și rezilierea contractului individual de muncă, cu specificarea: „în legătură cu transferul în altă autoritate publică”, în conținutul ordinului fiind consemnată obligarea de a achita compensație bănească pentru concediile neutilizate.

Afirmă că la 15 iulie 2013 a depus o cerere pe numele ministrului MAI RM, prin care a solicitat respectarea drepturilor salariale, la care la 15 august 2013 i s-a răspuns că nu este oportun de a reconfirma aceste drepturi, deoarece ele reiese din contractul de muncă pentru perioada cât este angajat al MAI, fiindu-i comunicat că o copie a cererii a fost remisă Direcției Generale Economie și Finanțe al MAI, iar pentru

perioada de activitate 05 martie 2013 – 25 iunie 2013 i se cuvine un concediu doar de 14 zile (fără 5 zile deja utilizate).

Indică că dat fiind faptul că până la 10 septembrie 2013 nu a mai parvenit niciun răspuns, a solicitat din nou conducerii MAI de a dispune factorilor de decizie din cadrul Direcției generale economie și finanțe în vederea onorării angajamentului. Prin răspunsului MAI i s-a comunicat că este imposibil de a-l salariza în perioada de referință din cauza că nu a fost prezentat tabelul de pontaj, ceea ce este imposibil în situația în care s-a aflat.

Consideră că prin astfel de răspuns, angajatorul se eschivează de la respectarea angajamentului față de angajat, fapt ce a generat adresarea în instanța de judecată.

Solicită obligarea pârâtului de a-și onora angajamentul prin satisfacerea dreptului salarial, manifestat în achitarea necondiționată a salariului în mărime integrală în perioada martie 2013 - 25 iunie 2013, obligarea de a efectua pârâtul calculul referitor la perioadei concediului, care i se cuvenea pe anul 2013 în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii cu privire la poliție, intrată în vigoare la 05 martie 2013, luându-se în calcul perioada totală de activitate în cadrul MAI, care constituia la 25 iunie 2013, 12 ani 8 luni, dat fiind faptul că concedierea nu s-a produs din propria voință sau în calitate de pedeapsă, ci exclusiv din vina angajatorului, obligând la apreciere pozitivă, factorii de decizie din cadrul MAI să indice perioada corectă al concediului care i se cuvine, respectiv și compensația corespunzătoare.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 31 ianuarie 2014 a fost admisă parțial acțiunea, obligat Ministerul Afacerilor Interne RM a-i onora angajamentul prin satisfacerea dreptului salarial, manifestat în achitarea necondiționată a salariului în mărime integrală în perioada martie 2013-25 iunie 2013 și obligat de a efectua Ministerul Afacerilor Interne RM calculul corect perioadei concediului, care se cuvenea pe anul 2013 în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii cu privire la poliție, intrată în vigoare la 05 martie 2013, luându-se în calcul perioada totală de activitate în cadrul Ministerul Afacerilor Interne RM, care constituia la 25 iunie 2013, 12 ani 8 luni, dat fiind faptul că concedierea nu s-a produs din propria voință sau în calitate de pedeapsă, ci exclusiv din vina angajatorului, obligând, la apreciere pozitivă, factorii de decizie din cadrul Ministerul Afacerilor Interne RM să indice perioada corectă a concediului, care i se cuvenea, respectiv și compensația corespunzătoare.

La 22 aprilie 2014 Ministerul Afacerilor Interne al RM depune apel prealabil împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2014 a fost restituită cererea de apel depusă de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne Oxana Reaboi împotriva hotărârii primei instanțe și remise Ministerului Afacerilor Interne cererea de apel cu toate documentele anexate.

La 04 septembrie 2014 Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și remiterea pricinii pentru examinare în Curtea de Apel Bălți.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 362 și art. 111 CPC, a invocat că încheierea contestată este prematură și neîntemeiată.

La fel, invocă dezacordul cu argumentarea instanței de apel conform căreia Colegiul consideră că apelul necesită a fi restituit fără examinare, din motivul că apelantul - Ministerul Afacerilor Interne a omis termenul de depunere a cererii de apel.

Iar drept dovadă este adus faptul că din materialele cauzei rezultă că de către prima instanță a fost pronunțat dispozitivul hotărârii la data de 31 ianuarie 2014 și din procesul-verbal al ședinței de judecată din 24 ianuarie 2014 se observă că reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne a fost prezent în ședința de judecată, fapt ce denotă că cunoștea despre data amânării ședinței la etapa susținerilor verbale pentru 31 ianuarie 2014, respectiv și despre pronunțarea la data respectivă a hotărârii.

Menționează că reprezentantul MAI la data de 29 ianuarie 2014 a depus o cerere prin care a solicitat amânarea examinării dosarului, însă instanța de judecată nu a luat în considerație faptul dat și totuși a examinat dosarul dat în lipsa reprezentantului MAI.

Indică că instanța de apel a interpretat eronat legea, considerând că mențiunea prin care instanța de apel presupune că reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne cunoștea despre pronunțarea hotărârii de judecată, urmează a fi apreciată critic din motivul că prima instanță a amânat ședința de judecată pentru pregătirea de susținerile verbale, iar faptul dat nicidecum nu presupune cunoașterea circumstanțelor de pronunțare a dispozitivului hotărârii de judecată, din motivul că instanța de judecată avea o alternativă și putea să nu se retragă în deliberare, mai ales că reprezentantul MAI a depus și o cerere de amânare a procesului la 29 ianuarie 2014, însă instanța de judecată a ignorat faptul dat.

Afirmă că despre faptul emiterii hotărârii primei instanțe reprezentantul Ministerul Afacerilor Interne a aflat întâmplător fiind în Judecătoria mun. Bălți, și respectiv a solicit de nenumărate ori remiterea hotărârii de judecată în adresa MAI RM și tocmai la data de 21 mai 2014 prin scrisoarea Judecătoriei nr. 9647 din 21 mai 2014 a primit numai copia dispozitivului hotărârii din 31 mai 2014 și o hotărâre suplimentară din 04 martie 2014.

Susține că la data de 09 iulie 2014 în procedura reprezentantului MAI RM a parvenit hotărârea motivată, care respectiv în termenul stabilit de lege, la data 08 august 2014 a depus apelul prin intermediul Judecătoriei mun. Bălți.

Consideră că restituirea cererii de apel privează Ministerul Afacerilor Interne al RM de un proces echitabil, bazat pe principiul contradictorialității, fapt care vine în contradicție atât cu normele materiale ale legislației naționale în vigoare, cât și cu normele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Indică că încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 25 iulie 2014 a parvenit în adresa Ministerului Afacerilor Interne la 19 august 2014.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

După cum denotă actele cauzei, încheierea Curții de Apel Bălți, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne Oxana Reaboi împotriva hotărârii primei instanțe și remise Ministerului Afacerilor Interne cererea de apel cu toate documentele anexate, a fost emisă la 25 iulie 2014.

Tot materialul probator atestă că copia încheierii nominalizate a fost expediată în adresa Ministerului Afacerilor Interne al RM la 07 august 2014, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire anexate (f. d. 43), fiind recepționată de ultimul la 11 august 2014, ce rezultă din avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 45).

Cu toate acestea, recursul împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2014 a fost declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne al RM doar la 04 septembrie 2014, în afara termenului legal de 15 zile, prevăzut de art. 425 CPC, fără a fi solicitată repunerea acestuia în termen în ordinea stabilită la art. 116 CPC.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a respinge recursul Ministerului Afacerilor Interne al RM împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2014 ca tardiv, or afirmarea recurentului că copia încheierii a fost recepționată de MAI la 19 august 2014 se combate cu avizul de recepție indicat mai sus, iar probe care ar combate acest înscris instanței nu au fost prezentate.

Astfel fiind, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2014.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Burlacu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea salariului.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari